

Књига пророка Јоила и Лаодикејска црква адвентиста седмог дана - Број десет

Jeff Pippenger

2025-12-14

Број десет

Обраћамо се једном делу Исаијиног виђења које започиње у седмом поглављу и наставља се до краја дванаестог поглавља. То чинимо зато што је 1850. године „Господ по други пут пружио своју руку, да сабере“ свој народ остатка. Постављамо путоказе од 1844. до 1863. године. „1850.“ и друго сабирање један су од тих путоказа.

Када виђење Исаије отпочне у првом стиху седмог поглавља, сваки пут када се појави израз сличан „у тај дан“ као упућивање, он се мора сместити у већ успостављени пророчки оквир седмог поглавља. Кључ за исправно разлучивање виђења јесте разумети да се пророштво одвија по начелима понављања и проширивања, и да је то правило на делу у овом виђењу.

Различитим пророчким истинама које су препознате у виђењу Исаије, почев од шестог поглавља, треба приступати из перспективе да, „пре свега и изнад свега“, Исаија представља душу која је помазана на 9/11 да објави да је позни дажд стигао. У том посвећеном контексту, седмо поглавље Исаије приказује управо онај страх који је пророк представио у шестом поглављу када је поставио питање колико дуго ће морати да носи вест о 9/11 отпадничкој цркви која је „имала очи, али је одбијала да види, и уши, али је одбијала да чује“?

У визији, зли и безумни цар Ахаз представља симбол лаодикијца који неће примити упозорење поруке позног дажда, онако како га износе стражари који се суочавају са злим и безумним Ахазом, представљени Исаијом и његовим синовима.

11. септембар је дошао у пророчној историји Данила 11, четрдесети стих; стога, када се Исаија налази на 11. септембру у шестом поглављу, он се пророчки налази у оквиру четрдесетог стиха Данила 11, али, што је још значајније, налази се унутар „скривене историје четрдесетог стиха“. Скривена историја четрдесетог стиха отпочела је када се тај стих испунио 1989. године падом Совјетског Савеза. Од 1989. године па све до недељног закона из четрдесет првог стиха простире се „скривена историја четрдесетог стиха“, коју Лав из племена Јудина отпечаћује у самој тој „скривеној историји“. Оно што ово показује у нашем разматрању Исаије као весника позног дажда после 11. септембра јесте да један део поруке позног дажда коју Исаија објављује јесу — Данило 11, стихови 41–45.

Стојећи пророчки на 9/11, Исаија у десетом поглављу износи упозорење да је сасвим следећи догађај који треба да се збуде „неправедна уредба“, што је недељни закон, и што је представљено у четрдесет првом стиху једанаесте главе Данила. Исаијин приказ поруке позног дажда постављен је у оквир „скривене историје“ четрдесетог стиха — после 9/11.

Испуњење четрдесетог стиха 1989. године смешта Исаију после 1989, на 9/11, где је помазан угљем са жртвеника. Исаија представља весника чија порука обухвата последњих шест стихова једанаесте главе Данила.

Исаија непосредно изјављује да су он и његова деца за знаке и чудеса. У седмом поглављу, трећем стиху, Исаија и његов син налазе се код канала горњег језера, на друму код ваљареве њиве. Исаија износи вест о позном дажду, коју је био помазан да објави у шестом поглављу, и стоји код три симбола позног дажда, као и са својим дететом Сиар-Јасувом. Канал горњег језера представља пророчку алузију на две цеви испуњене златним уљем, које Захарија препознаје и које сестра Вајт тако често коментарише, те означавају вест која долази из канала горњег језера у поруци позног дажда.

Исаијин водовод повезује се са Захаријине две цеви, а коментар Елен Вајт повезује Захарију са причом о десет девојака. Исаија је у шестом поглављу понижен до праха када види славу Господњу. Он пристаје да носи поруку представљену у трећем стиху као поруку која обасјава земљу Божјом славом. И очишћен је угљем са олтара, а затим стоји код језера које је настало од воде из горњег језера. У двадесет осмом поглављу Исаија одређује поруку позног дажда као „ред по ред“, а у трећем стиху горње језеро представља неколико пророчких линија.

Исаија, представљајући душу у 9/11, стајао би једино тамо где златно уље силази из горњег језера ако је та душа затражила добри пут који води ка Јеремијиној старој стази, што је Исаијин „друм (стаза) код поља ваљаревог“, где се налази Јеремијин „починак“. Исаијина порука о позном дажду заснива се не само на линији десет девојака, Захаријиној линији две златне цеви, Јеремијиној линији старе стазе, него Исаија такође стоји код „поља ваљаревог“, где Весник завета чисти и пречишћује синове Левијеве као сребро и злато.

Веома је лак пророчки задатак довести друге линије у трећи стих седме главе. Уље из Захарије и десет девојака повезује се с Јаковљевим лествама и прва два стиха Откривења, јер се сви они баве процесом комуникације између Бога и човека. Јеремијин стари пут укључује „стражара“ који оглашава трубу, коју зли и безумни цар Ахаз одбија да чује. Та труба уводи све трубе пророштва, као и пророчке стражаре, у Исаијин „пут“ где Исаија и његов син стоје да пренесу поруку вођи Лаодикеје.

Исаија и његов син Сарјасув, што значи „остатак ће се вратити“, стоје заједно и приказују објављивање поруке позног дажда која је стигла 11. септембра. Они иду у сусрет опаком цару Ахазу, и као отац и син представљају симбол алфе и омеге, основног правила методологије „ред по ред“. „Ред по ред“ је правило које је било предочено милеритским начелом „дан за годину“.

Дана 11. августа 1840. године испунило се пророчанство о исламу, о другом тешко Јада из Откривења девете главе, и потврђено је милеритско начело „дан за годину“, чиме је оснажено Милерово предсказање о 1843. години, које је било засновано на начелу дан за годину. Дана 11. септембра 2001. године испунило се пророчанство о исламу, о трећем тешко Јада из Откривења девете, десете и једанаесте главе, и потврђено је начело алфе (11.

8. 1840) и омеге (9/11), док је силни анђео из Откривења осамнаесте главе сишао када су се велике зграде Њујорка срушиле — управо као што је силни анђео из Откривења десете главе сишао 11. августа 1840. године, када се испунила алфа која је предображавала омегу.

Не само да Исаија и његов син представљају основно начело „ред по ред“, него они представљају и Илијину поруку, која представља поруку приказану односом оца и његове деце. Илијина порука, која се објављује непосредно пре великог и страшног дана Господњег, означава поруку која стиже непосредно пре него што отпочне Божји извршни суд. Божји извршни судови представљају раздобље које је „велики и страшни дан Господњи“. То раздобље почиње са законом о недељи и наставља се до седам последњих зала. Раздобље почиње законом о недељи и завршава се са седам последњих зала. Илијина порука је, дакле, заснована на начелу алфе и омеге, спојеном са упозорењем о приближавању завршетка времена милости. Са Илијином поруком повезане су и разне пророчке линије које се заснивају на Илији, јер је Илија, према Исусу, представљао Јована Крститеља, а и Илија и Јован, према Сестри Вајт, представљали су Вилијама Милера; и заједно Илија и Јован Крститељ представљају и сто четрдесет и четири хиљаде (Илија), и велико мноштво у седмој глави Откривења (Јован).

Исаија и његов син стоје на старим стазама, које су темељи, и примају златно уље, јер су мудре девице које пролазе кроз процес очишћења ваљара, који се испунио 22. октобра 1844. године, као праслика недељног закона. Исаија и остатак који се враћа, (јер то је значење имена његовог сина Сеар-Јашув), представљају остатак који се „враћа“ на старе стазе 11. септембра. Однос оца и остатка, који је уједно и однос алфе и омеге, који је такође Илијин однос „срца отаца и деце“, показује да су отац Милер и његов однос према покрету остатка првог анђела били алфа покрет Филадельфије. У алфа покрету отац Милер је био поистовештен са Илијом и Јованом Крститељем, кога је Исус означио као гласника који је припремио пут Гласнику завета. Сва та пророчка испуњења у алфа историји првог и другог анђела понављају се у историји омеге трећег анђела.

Постоје важније чињенице у вези са Исаијиним приказом у виђењу, али овде једноставно утврђујемо да Исаија изричито указује на различите истине које сачињавају срж поруке позног дажда о 9/11. Све ове линије које смо управо разматрали, а наравно и многе друге, налазе се у трећем стиху седмог поглавља.

У осмом стиху пророчка истина се продубљује тиме што указује на кључ који откључава „скривену историју четрдесетог стиха“, и запањујуће је да је тај кључ назначен унутар управо оног истог стиха у коме је означен почетак оба временска пророчанства од 2520 година.

Јер је глава Сирији Дамаск, и глава Дамаску Ресин; и за шездесет и пет година Јефрем ће се разбити тако да више не буде народ. И глава је Јефрему Самарија, и глава Самарији син Ремалијин.

Ако не будете веровали, заиста се нећете утврдити. Исаија 7:8, 9.

Isaijino prikazanje poruke o poznom daždu obuhvata Mojsijevih „sedam vremena“, jer šezdesetpetogodišnje proročanstvo iz osmog stiha određuje početnu tačku za rasijanje severnog i južnog carstva Izrailja od po 2520 godina. U tom istom stihu nalazi se ključ koji otključava tri proročke linije: raspad Sovjetskog Saveza 1989. godine u Danilu jedanaest, stih četrdeseti, zajedno sa stihom desetim Danila jedanaest, kao i stihom osmim Isaije osam. Sa ove tri linije (Isaija 8:8, Danilo 11:10, 40), ključ su „glave“ iz stihova osmog i devetog. Kada se ključ „glava“ primeni na ta tri paralelna stiha, otključavaju se vrata istorije rata u Ukrajini i uskoro nadolazećeg Trećeg svetskog rata. Kada se ta proročka vrata otključaju, tada se vidi da su stihovi jedanaesti do šesnaesti Danila jedanaest istorija paralelna sa četrdesetim stihom Danila jedanaest nakon raspada Sovjetskog Saveza 1989. godine. Otključavanje „skrивene istorije četrdesetog stiha“ jeste istina koja pripada malobrojnima koje su označene kao zapečaćene, a koje će biti odpečaćene u vezi sa odpečaćivanjem Otkrivenja Isusa Hrista neposredno pre završetka vremena probe.

Први стих осмог поглавља Исаије почиње речју: „Још“, чиме се показује да осмо поглавље треба да пређе преко седмог поглавља. Поред тога што је прва реч „још“, осмо поглавље, трећи стих, повезано је са трећим стихом седмог поглавља као другим сведоком да се та два поглавља требају примењивати ред по ред. Оба „трећа стиха“ означавају једног од Исаијиних синова, чија имена оба говоре о пророчкој поруци унутар ове повести. Сиар-Јасув значи „остатак ће се вратити“, а Махер-Салал-Хас-Ваз значи „брз на плен“. Најпре се помиње Сиар-Јасув, а затим Махер-Салал-Хас-Ваз (што је најдуже име у Библији). Алфа, представљена бројем „1“, мања је, и у овом случају чак означена као „остатак“, а омега, представљена бројем „22“, већа је и представљена је најдужим именом у Библији, док симболизује брза кретања закона о недељи.

Алфа остатак, представљен Сеар-Јасувом, налази се са својим оцем Исаијом у трећем стиху. Заједно они представљају алфу и омегу, и стоје на месту које је сачињено од три јасне одреднице које упућују на позну кишу.

Тада Господ рече Исаији: Изиђи сада у сусрет Ахазу, ти и Сеар-Јасув, син твој, на крају водовода горњег језера, на путу ка пољу ваљаревом. Исаија 7:3.

Исаија је симбол сто четрдесет и четири хиљаде, и представљајући позив 9/11, Исаија такође представља и позив из јула 2023. На 9/11 Исаија је Лаодикејац, представљен Јаковом, варалицом, који је требало да узме Исавово првородство док је адвентизам избуљван из уста Господњих, а 2023. године Исаија представља Израил, победника. Исаија представља онога који је износио Божју поруку, који је пробуђен за чињеницу да је Лаодикејац, а затим га ужарени угљен очишћује и претвара у Филаделфијца.

„Исаија је имао диван приказ Божје славе. Видео је пројаву Божје силе, и након што је посматрао Његово величанство, дошла му је порука да пође и изврши одређено дело. Осећао се потпуно недостојним за тај посао. Шта га је навело да себе сматра недостојним? Да ли је себе сматрао недостојним пре него што је имао приказ Божје славе? — Не; замишљао је да се пред Богом налази у праведном стању; али када му се открила слава Господа над војскама, када је угледао неисказано величанство Божје, рекао је: ‘Тешко мени! Погибох; јер сам човек нечистих усана, и живим усред народа

нечистих усана; јер очи моје видеше Цара, Господа над војскама. Тада долете к мени један од серафима, имајући у руци жив угаљ, који узме машицама с олтара, и дотаче се њиме уста мојих, и рече: Ево, ово се дотаче усана твојих; и безакоње твоје узме се, и грех твој очисти се.' То је дело које је потребно да се изврши за нас као појединце. Ми желимо да се живи угаљ с олтара стави на наше усне. Ми желимо да чујемо изговорену реч: 'Безакоње твоје узме се, и грех твој очисти се'" Review and Herald, June 4, 1889.

„Докле?“ у шестој глави Исаије представља симбол од 11. септембра до недељног закона, а шеста глава је представљање 11. септембра. Главе седам до девет износе поруку коју је Исаија упутио отпадничком вођству Јуде, и приказ који се одиграва у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, када пијанице Јефремове посрћу. У истом виђењу Исаија бележи:

Ево, ја и деца коју ми је дао Господ јесмо за знаке и за чудеса у Израилу од Господа над војскама, који пребива на гори Сиону. Исаија 8:18.

Исаија и његова деца су знаци у оквиру загонетки које се налазе у поглављима седам до девет. Поглавља седам до девет представљају референтну тачку целокупног виђења, у погледу сваког упућивања на „онај дан“ или „оно време“. Осамнаести стих показује да су Исаија и његови синови знаци, а стихови који окружују осамнаести стих одређују временски период у коме те знаке треба препознати.

И многи међу њима спотаћи ће се, и пашће, и разбиће се, и биће ухваћени у замку, и биће заробљени. Завежи сведочанство, запечатити закон међу мојим ученицима. И ја ћу чекати на Господа, који скрива лице своје од дома Јаковљева, и уздаћу се у Њега.

Ево, ја и деца коју ми је Господ дао јесмо за знаке и за чудеса у Израилу од Господа над војскама, који обитава на гори Сиону. Исаија 8:15–18.

Они који „чекају на Господа“ представљени су Исаијом и његова два сина. То су они од којих је Господ сакрио „своје лице“, што је обележје оних који се, после јула 2023, пробуде за захтеве молитве из двадесет шесте главе Левитске књиге. Они се буде за чињеницу да њихово признање мора обухватити да им се Господ противио, то јест, да је сакрио своје лице од њих.

„Свезати сведочанство, запечатити закон“ јесте запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, који су супротстављени „многима“. „Многи“ су позвани, али је мало изабраних. Многи су супротстављени Исаији и његовим двојици синова, који представљају малобројне. „Многи“ су пет лудих девојака, и из тог разлога им се догађа пет ствари: „спотичу се, и падају, и ломе се, и бивају ухваћени у замку, и одведени.“ Они се спотичу зато што су одбацили поруку позног дажда.

Јер ће муцавим уснама и другим језиком говорити овоме народу. Кома је рекао: Ово је починак којим ћете дати одмор уморноме; и ово је ојачање; али они не хтедоше слушати. Зато им реч Господња би: заповест на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; мало овде, мало онде; да би ишли, и падали натрашке, и

разбили се, и заплели се, и били ухваћени. Исаија 28:11–13.

У времену печатења у осмом поглављу Исаија описује пад безбожних, предочених у лику Ахаза, и он препознаје исту групу у тринаестом стиху двадесет осмог поглавља. Разлог што „падају“ јесте тај што одбацују поруку позног дажда, која им је била „заповест на заповест“, и која је била изнета од стране оних који су представљени као да имају муцаве усне. Препирачки настројени Јевреји на Педесетницу оптужили су ученике за пијанство, јер нису могли да разумеју поруку. У њиховим умовима она је била изношена муцавим уснама.

У трећем стиху седмог поглавља, Исаија је пророчки алфа своме сину Сирасуву, који је, заузврат, омега у односу према своме оцу, али и алфа у односу према своме брату. Као представници Алфе и Омеге, они стоје тамо где две златне цеви из небеске светиње стварају језеро, управо крај пута Јеремијине старе стазе у пољу где се лан мења од мрља у чисту белину, док Гласник завета очишћује синове Левијеве, као и Исаију и Сирасува. Када тамо стигне, он износи злом и безумном цару Ахазу поруку Мојсијеве старе стазе о „седам пута“ из Левитске двадесет шесте, која у истом стиху утврђује да је „глава“ цар, или царство царско, или престони град једнога царства.

Тај кључ отвара светлост Божје Речи тако да се украјински рат, који је започео 2014. године, може сагледати као предмет библијског пророчанства, представљен као да се одиграва у време запечаћивања сто четрдесет и четири хиљаде и у историји последња три председника Сједињених Држава. Порука позног дажда представљена је код Исаије у десетом и једанаестом поглављу, и она описује унутрашњу и спољашњу историју последњих шест стихова једанаестог поглавља Књиге пророка Данила. Први стих, четрдесети стих, Исаија илуструје у поглављима шест до девет, а затим су у десетом и једанаестом поглављу изложене унутрашња и спољашња историја поруке која је била отпечаћена 1989. године. Сваки главни елемент поруке позног дажда представљен је у виђењу.

Последњи стихови десете главе поистовећују исту пророчку историју коју представљају последњи стихови једанаесте главе. Десета глава је спољашње, а једанаеста унутрашње. У књизи Откривења, седам цркава представљају унутрашње, а печати спољашње. У завршним стиховима десете главе, папска сила прети руком Јерусалиму у упоредном одломку са папском силом која долази своме крају, и нема никога да јој помогне, у четрдесет петом стиху једанаесте главе Данила.

Још ће се он онога дана задржати у Нову; затрешће руком својом на гору кћери Сионове, на хум јерусалимски. Гле, Господ, Господ над војскама, окресаће с ужасом гране; и високи растом биће посечени, и охоли ће бити понижени. И посећи ће гвозденом секиром густише шумске, и Ливан ће пасти од силнога. Исаија 10:32–34.

Крај десетог поглавља јесте завршетак времена људске благодати, и ту се завршава и крај једанаестог поглавља Данила.

I on će razapeti šatore svoje palate između mora na slavnoj svetoj gori; ali će doći svome kraju, i niko mu neće pomoći. I u to vreme ušće Mihailo, veliki knez koji stoji za sinove tvoga

naroda; i nastaće vreme nevolje kakve nije bilo otkako je naroda do toga vremena; i u to vreme izbaviće se tvoj narod, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. Danilo 11:45; 12:1.

Десето поглавље почиње у првом стиху „неправедном уредбом“, коју сестра Вајт поистовећује са законом о недељи.

Тешко онима који доносе неправедне уредбе, и који прописују зулум који су одредили. Исаија 10:1.

Десета глава почиње недељним законом, који се поклапа са четрдесет првим стихом једанаесте главе Данила, и завршава се паралелом са Михаиловим устајањем у историји четрдесет петог стиха једанаесте главе Данила.

„Успостављен је идолски сабат, као што је златни лик био постављен у пољима Дуре. И као што је Навуходоносор, цар Вавилона, издао наредбу да сви који се не би поклонили и не би обожавали тај лик треба да буду погубљени, тако ће бити објављен проглас да ће сви који не буду одавали поштовање недељној установи бити кажњени затвором и смрћу. Тако се сабат Господњи гази под ногама. Али Господ је објавио: „Тешко онима који доносе неправедне уредбе, и пишу тегобе које су прописали“ [Исаија 10:1]. [Софонија 1:14–18; 2:1–3, quoted.]“ Manuscript Releases, volume 14, 91.

У „velikom zemljotresu“ из једанаестог поглавља Откривења, који у trinaestom стиху представља недељни закон, постоје три симбола ислама повезана са „zemljotresom“ који potреса zver из земље из trinaestog поглавља Откривења, када она progovara као аждаја. У desetom поглављу Исаје, недељни закон је представљен као „nepravedna naredba“ над којом је изречено „teško“. У „velikom zemljotresu“ из једанаестог поглавља Откривења, од trinaestog стиха па све до osamnaestog, islam трећег теškoја поистовећен је са четри симбола ислама и ударом који задaje Sjedinjenim Državama у време недељног закона; „I u taj čas posta veliki zemljotres“, i „drugo teško prođe; gle, treće teško dolazi brzo. I zatrubi sedmi anđeo“ „i narodi se razgneviše.“

Десето поглавље приказује папску власт од четрдесет првог стиха у Данилу једанаест па све до четрдесет петог стиха, када папство долази своме крају. Четрдесети стих није део наратива у десетом поглављу, јер Исаија приказује „скривену историју“ четрдесетог стиха онда када се порука позног дажда упућује отпалој цркви, представљеној Ахазом. Завршетак једанаестог поглавља показује избављење од папске власти у тој истој историји.

И Господ ће сасвим исушити залив Египатскога мора; и својим силним ветром замахнуће руком својом над реком, и удариће је у седам потока, и учиниће да људи прелазе преко ње у обући. И биће друм остатку народа његова, који ће остати, из Асирије; као што беше Израиљу у дан кад изиђе из земље Египатске. Исаија 11:15, 16.

Десето поглавље Исаије представља спољашње, а једанаесто унутрашње исте историје. Спољашње и унутрашње паралеле обилују у Божјој Речи, и ова два паралелна поглавља представљају упозорење трећег анђела онако како га представља Исаија. Упозорење трећег анђела, путем надахнућа, било је сажето на многе начине, али веома корисна подела тог упозорења јесте да оно представља догађаје повезане са завршетком времена милости и да,

исто тако, наглашава потребу личне припреме. Исаија десет су догађаји, а једанаесто поглавље припрема.

„Догађаји повезани са завршетком времена милости и делом припреме за време невоље јасно су изложени. Али мноштво људи нема ништа више разумевања ових важних истина него да оне никада нису ни биле откривене. Сотона вреба да отме сваки утисак који би их могао учинити мудрима за спасење, и време невоље затећи ће их неприпремљене.

„Када Бог људима шаље упозорења толико важна да су представљена као да их објављују свети анђели који лете посред неба, Он захтева од сваке особе обдарене разумским моћима да обрати пажњу на ту поруку. Страшни судови изречени против клањања звери и њеном лику (Откривење 14:9–11) треба све да наведу на марљиво проучавање пророштава, да би сазнали шта је жиг звери и како да избегну да га приме. Али народне масе одвраћају своје уши од слушања истине и окрећу се баснама. Апостол Павле је, гледајући у последње дане, изјавио: ‘Јер ће доћи време кад неће подносити здраве науке.’ 2. Тимотију 4:3. То време је у потпуности дошло. Мноштво не жели библијску истину, јер се она противи жељама грешног срца које љуби свет; а Сотона им пружа обмане које воле.“

„Али Бог ће имати народ на земљи који ће одржавати Библију, и само Библију, као мерило свих доктрина и темељ свих реформи. Мишљења учених људи, закључци науке, вероисповести или одлуке црквених сабора, онолико бројних и међусобно неусклађених колико су и цркве које представљају, глас већине — ниједно од овога, нити све то заједно, не треба сматрати доказом за или против било које тачке верске вере. Пре него што прихватимо било коју доктрину или заповест, треба да захтевамо јасно ‘Овако говори Господ’ као њену потврду.“

„Сатана непрестано настоји да пажњу усмери на човека уместо на Бога. Он наводи народ да гледа на епископе, на пасторе, на професоре теологије, као на своје вође, уместо да истражују Свето писмо како би сами сазнали своју дужност. Затим, владајући умовима ових вођа, он може утицати на мноштво по својој вољи.“ Велика борба, 594, 595.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.